

[Schlüter.]

Jens Møller sagde heroppe fra talerstolen, at det konservative folkeparti ville have tiltrådt forliget med en enkelt ændring. Det må jeg tilbagevise, for det er ikke sandt — nu er det nyt, at man i folketinget refererer faser under et forhandlingsforløb, og vil man det, skal man nok hellere give en samlet redegørelse dag for dag og time for time, og den kunne jo nok blive meget interessant — men det er en letsindig omgang med kendsgerningerne. Da forhandlingerne midlertidigt blev afbrudt mellem socialdemokratiet og venstre — det var onsdag den 3. om eftermiddagen — fandt der en samtale sted mellem det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti. Ved den lejlighed sagde vi tydeligt til kristeligt folkeparti, at vi ville interessere os for at tage ansvar for et forlig — og på det tidspunkt så det jo ud til, at vore stemmer kunne blive nødvendige — under 2 forudsætninger: den ene at der blev tale om en lettelse af skattetrykket, den anden at erhvervsafsnittet i regeringens oplæg blev ændret. Vi mente, der var for mange tilskud, og vi ønskede, at man i højere grad generelt skulle lette vilkårene for erhvervsvirksomhederne. Nu kender vi jo alle resultatet. Der blev ikke færre, men flere tilskudsformer. Adskillige hundrede millioner kroner skal jo nu anvendes f. eks. til tilskud for opførelse af erhvervsbygninger.

Når så hr. Jens Møller i sin tale her i dag siger, og det var altså som nævnt det eneste, han sagde, at det er samfundsskadeligt at kritisere forliget, så må jeg altså forbeholde mig ret til at være uenig med hr. Jens Møller, uden at han har ret til at kalde det samfundsskadeligt. Der er ingen, der kan gøre sig til politisk pave her i folketinget og lyse nogle i band og velsignelse over andre. Jeg mener ganske enkelt, at forliget er dårligt og kunne være skrevet bedre. Jeg påviste det i mit indlæg i dag. Vi mener, at forliget samfundsekonomisk og erhvervsøkonomisk kunne have fået et langt bedre indhold. Hr. Jens Møller brugte ikke ét argument over for os, men alene sin fordømmelse. Under disse omstændigheder er det ikke samfundsskadeligt at være uenig med hr. Jens Møller. Det er snarere nyttigt, selv om det ikke er særlig fornøjeligt.

Kjeld Olesen (S):

Jeg skal redegøre for socialdemokratiets holdning til de to dagsordensforslag. Jeg må indrømme, at det har været mig noget vanskeligt at forstå, hvorfor hr. Gert Petersen egentlig fremsætter det dagsordensforslag, der her er tale om. Jeg synes, at det mangler meget i tydelighed. Jeg går ud fra, at det første „at“, altså „at åbne eller skjulte trusler om indgreb i arbejdsmarkedets forhandlinger er en trussel mod arbejdsfreden“, skal gå på forligets indledning. I så fald må jeg sige, at denne formulering ikke kan accepteres fra vores side. Jeg har ikke én, men adskillige gange under debatten sagt, at socialdemokratiet ikke accepterer indgreb som sådan, og at man ikke kan lægge det i det.

Endnu mere uforståeligt bliver det næste „at“: „at de af en række partier foreslåede kommende store besparelser vil hindre en begrænsning af arbejdsløsheden“. Jeg kunne selvfølgelig stille en lang række spørgsmål. Hvad er det for partier, der her nævnes? De er ikke nøjere specificerede. Er det forligspartierne? Er det fremskridtspartiet? Er det det konservative folkeparti? Eller hvem mener man egentlig? Hvis det er sådan, at det er forligspartierne, SF her henviser til, må jeg også sige, at det kan vi ikke acceptere. Finansministeren har allerede sagt, hvad der skulle siges med henblik på kommende besparelser, når det drejer sig om de sociale områder, og også understreget, at vi nu får tid til at gennemføre besparelser, der ikke får utilsigtede virkninger. Vi må altså stemme imod.

Om det andet dagsordensforslag vil jeg sige, at det er sjældent, jeg er enig med fru Hanne Reintoft. Det er jeg i karakteristikken af det dagsordensforslag, som VS har stillet. Jeg gad egentlig vide, hvad hr. Wilhjelm vil opnå med dette dagsordensforslag. Er hr. Wilhjelm besjælet af ønsket om at benytte de muligheder, der ligger for at klare problemerne med en fornuftig løsning? Så er der i hvert fald én ting, hr. Wilhjelm ikke skal gøre, og det er at fremsætte forslag til en dagsorden, der kun yderligere kan vanskeliggøre det videre arbejde, som socialministeren omtalte skal finde sted i socialudvalget. Jeg behøver vist derfor ikke yderligere motivering for at sige, at vi også agter at stemme imod det af hr. Wilhjelm stillede dagsordensforslag.